

1. Hagyd min-den u - tad ar - ra, És min-den
Ki ke - ser - ve - det lát - ja, Ki né - ked
gon-do - dat, A fel - leg - nek és szél - nek Ki
nyugtót ad.
u - tat, tör - vényt szab, Ó i - rá - nyít és
tart meg, Hogy el - érd cé - lo - dat.

Gy. B.

2. Az Úrra bízd csak dolgod, / Ha szépre, jóra vágysz, / S hogy járj a helyes úton, / Csak nézd az alkotást. / A gyötrelemmel, gond-dal / Te semmit sem érsz el, / Csak buzgó imádsággal, / Csak hő könyörgéssel.

3. A gondviselő hűség, / Te Urad Istened, / Lám látja, tudja mindig / Mi jó és rossz neked. / Ó irányítja élted / Szent végzése szerint, / És mit felőled rendelt, / Azt véghez viszi mind.

4. Te *utad* fénnel áldott, / Szent, örök, végtelen, / És karod levesz jármot, / Es elűz végzetet. / Ki gátolhatja munkád, / Ki fogja meg kezéd? / Mit, Uram, elgondoltál, / Azt te mind megteszed!

5. *Es bízzál* mindig benne, / Mert nagy és erős ő; / S ha tengernyi is lenne / A gonosz kísértő. / Szent szava igen, ámen, / S te oltalmában vagy, / A tervét végrehajtja, / És soha el nem hagy.

6. *Ő benne* remélj, bízzál / Te bánatos lélek, / Ha támadna is Sátán, / Az Isten óv téged. / *O!* légy csak türelemmel, / Csak várjad az órát, / Csak várd a dicső reggelt, / A boldogság napját.

7. *Majd* ha a gondnak árja, / A fájdalom tör rád, / Te ne gondoljál rája, / És vesd el, ami bánt. / Te nem uralod sorsod, / Az Úrnak dolga ez; / Csak rá vesd minden gondod, / És minden rendben lesz.

8. *Ő teljesíti* mindig, / Mert minden szava szent, / És segítni nem késik, / Mert nem hagy porba lent. / Bánatod eloszlatja / És győzelemre visz, / Hogy dicsérhesd és áldjad / A csodatetteit.

9. Am néha te azt véled, / Hogy nincsen gondja rád, / És nincsen segítséged, / Mert elhagyott Atyád. / Es betemet a bánat, / Mert nincs vigasztalód, / S nincs nyomorultabb nálad, / Mert nincs, ki hallja szód.

10. *Majd* jónak látja Isten, / Ha szíved hű maradt, / Hogy téged megsegítsen / Egy pillanat alatt. / *Ó* megkönnyíti gondod, / Mely bánt és keserít, / Es többé nem te hordod / Az élet terheit.

11. *E csodás segítséghez* / *Ó* győzelmet is ad, / És homlokodra ő tesz / *Majd* ékes koronát. / És zsoltár, s lengő pálma / Mind áldja megmentőd, / A trónja előtt állva / Te így dicséred őt.

12. Nézd, Uram, küzdelmünket, / És vess véget annak, / *O!* erősíts meg minket, / Adj nekünk oltalmat. / *O!* segíts holtig élnünk / A te kegyelmedbe', / Így bizton hozzád térünk / A dicső mennyekbe.

A versfőkben Zsolt. 37 : 5. olvasható.